

1) Πᾶν ἄγριον θηλαστικὸν τετράπουν σύνθη. : Ἰδῶ
 ὅς τοι λόγγον βουσκᾶν τ' ἀγρίμιμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)
 Πῆγαν τ' ἀγρίμιμα κί μὲ φαγαν τοῦ καλαμπόξ' αὐτόθ. || Ἄσμ.

Φεύγουνε σὰ λαφόπουλλα, ἄγριμιμα κυνηγημένα

ΣΖαμπέλ. ἐνθ' ἄν. Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἀγρίου, ἀτιθάσου,
 δυστρόπου, ἀπολιτίστου, βαρβάρου κοιν. : Εἶναι ἀγρίμι, δὲ
 θέλει νὰ δῇ ἄνθρωπο σύνθη. Ἀγρίμι κατάμονο εἶναι ὁ γιός σου
 Ἄνδρ. Πῆγαν τ' ἀγρίμιμα κί μ' χάλασαν τ' ἀμπέλ' (ἐνν. παι-
 δία ἄτακτα) Αἰτωλ. Πβ. ἀγριοκἀτισικο. Συνών.
 ἀγρίδι 1. 2) Αἰγαγρος Κάλυμν. Κάρπ. β) Εἶδος
 αἰγάγρου Κρήτ. : Ἄσμ.

Ἀγρίμιμα κί ἀγριμάκια μου, λάφια μου μερωμένα,
 πέτε μου ποῦ ὅς οἱ τόποι σας καὶ ποῦ δὲ χειμαδεύα σας ;

Νὰ φάς ἀπὸ λαγοῦ μερὶ κί ἀπ' ἀγριμιοῦ τὴ μέση.

3) Ἀγριον πτηνὸν Στερελλ. (Λαμ.) 4) Εἶδος μικροῦ
 λάρου Σῦρ. 5) Ἀγρευόμενον ζῷον, θήραμα Χίος
 (Καρδάμ.) Ἡ σημ. ἤδη παρ' Ἀθην. 12,549f «πολλὰ μὲν
 τῶν ἀγριμαίων ἐγχεῖται πεπονημένα... γέννη». Πβ. καὶ
 Preisigke Wört. griech. Papyr. ἐν λ. ἀγριμαῖον.
 Συνών. ἀγριομερινό, κυνήγι. 6) Τερατώδες μυθι-
 κὸν θηρίον ἀνθρωποφάγον (ἐν παραμυθ.) Θράκ. (Ἀδρια-
 νούπ.) 7) Τὸ δέρμα τοῦ ἀγριμίου Μακεδ. (Χαλκιδ.) :
 Μαζεύ' ἀγρίμιμα. 8) Κατ' ἐπέκτ. ἡ ἡμερος αἷξ ὡς ζωη-
 ρὸν καὶ ἀτίθασον ζῷον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ πρόβατον
 Κρήτ. Μῆλ.

ἀγριμικὸς ἐπίθ. Κρήτ. ἀγριμ'κὸς Θράκ. (Σαρεκκλ.)
 ἀγριμικὸ τό, Θράκ. (Ἀρκαδιούπ.) Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπν.
 (Λακων. Μάν.) ἄγριμικὸ Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀγρίμι.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς τὴν αἰγαγρον, ὁ προερχόμενος ἐκ
 τῆς αἰγάγρου Κρήτ. : Ἐσθρα τριάντα ὀργυῖες ἀγριμικὸ λουρί
 (ἐκ τοῦ δέρματος τῆς αἰγάγρου ἔκοψα λωρίδα μήκους τριά-
 κοντα ὀργυῖων). 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὗς., ἀγρίμι 1, ὁ ἰδ.
 Ζάκ. Θράκ. (Ἀρκαδιούπ.) Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπν. (Λακων.
 Μάν.) : Ἀπ' ὅλα τ' ἀγριμικὰ βρίσκονται ὅς τὸ ὀρμάν' (δάσος)
 Ἀρκαδιούπ. || Γνωμ. Ὁ πούλλολόγος πούπουλα κί ὁ ψαρᾶς
 χλέπια κί ὅπου κυνηγᾷ τ' ἀγριμικὰ ὅρμα ξεπολυσία (ὁ κυνη-
 γὸς τῶν πτηνῶν ὡς κέρδος ἔχει τὰ πτερά των, ὁ ἄλιεὺς
 τὰ λέπια των καὶ ὁ κυνηγὸς τῶν ἀγριμίων τὴν παντελεῖ
 ἀνυποδησίαν του) Λακων. || Ἄσμ.

Νὰ σε φυτέψω ὅς τὸ βουνό, | σκιάζομαι γιὰ τ' ἀγριμικό,
 νὰ σε φυτέψω ὅς τὸ γιᾶλό, | σκιάζομαι γιὰ τ' ἀγριόψαρο

(σκιάζομαι = φοβοῦμαι) Μάν. β) Ὁ χοῖρος κατ' εὐφη-
 μισμ. Ζάκ. Μακεδ. (Κοζ.) γ) Ἐρημος οἰκία Θράκ.
 (Σαρεκκλ.) : Ἀς πάγω, μωρή, νὰ ὀδῶ τὸ σπῖτ' μου, νὰ ὀδῶ
 τ' ἀγριμ'κό μ'. Πβ. ρημάδι.

ἀγριμοκέρα ἐπίθ. θηλ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀγρίμι καὶ κέρας. Διὰ τὸ β' συνθετ.
 ἀμάρτ. ὡς ἀπλοῦν πβ. ἀβγοτδέρας, γιδοκέρης, ἐφτα-
 κέρης, τραγοκέρης, τρικέρης κτλ.

Ἡ ἔχουσα κέρατα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς αἰγάγρου, ἐπὶ
 αἰγός.

ἀγριμοκόκκαλο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀγρίμι καὶ κόκκαλο.

Ὅσπουν αἰγάγρου, τὸ ὅποιον, ἀφ' οὗ σχισθῇ ὑπὸ τοῦ
 ποιμένος ὁ μηρὸς ζῶου τινὸς ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἐμβάλλεται
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐνράπτεται πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὸ ζῷον

τοῦτο, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὁδηγὸς τοῦ
 ποιμνίου, ἀποκτήσῃ κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν ποιμένων
 τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ κάμνῃ τὰ ἀκολουθοῦντα αὐτῷ
 ζῷα «ἄγρια σὰν ἀγρίμι» καὶ ἀδυνατῇ ὁ κλέπτης νὰ συλ-
 λαμβάνῃ αὐτά. Πβ. καὶ περδικοκόκκαλο, σκυλλο-
 κόκκαλο, χοιροκόκκαλο, ψαροκόκκαλο.

ἀγριμοκυνηγὸς ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀγρίμι καὶ κυνηγός.

Θηρευτὴς αἰγάγρων. Συνών. ἀγριμολόγος.

ἀγριμοκωπέλλουδο τό, Κῶς

Ἐκ τῶν οὗς. ἀγρίμι καὶ κωπελλούδι.

Ἡ δύσκολος καὶ ἀπρόσιτος κόρη : Ἄσμ.

Τὸ κυπαρίσσι τὸ λυγρὸν ὁ ἀγέρας τὸ ζευλώνει
 καὶ τ' ἀγριμοκωπέλλουδο ὁ νεὸς τὸ ἡμερώνει
 (ζευλώνει = κάμπτει).

ἀγριμολόγος ὁ, Ἀντικύθ. Κρήτ. Πληθ. ἀγριμολόοι
 Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀγρίμι καὶ -λόγος, ὅπερ κατέστη
 παραγωγικὴ κατάλ., περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22
 (1910) 247.

Θηρευτὴς αἰγάγρων ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Ποιὸς εἶν' ὁ νεὸς ὁ κυνηγός, ὁ νεὸς ὁ ἀγριμολόγος,
 ποῦ δὲ φοβᾶται τὸ θεριὸ καὶ δὲ ἀρομᾶσσει δράκω ;
 Κρήτ.

Σαράδα μέρες ἔκαμεν ὁ κυνηγὸς ὅς τὸ δαῦκο
 κί ἀπάνω τοῖς σαράδα θυὸ ἔστεισε μοιρολόι,
 παιδιὰ, δὲν εἶναι κυνηγοί, δὲν εἶν' ἀγριμολόοι ;

(δαῦκο = χάνδακα ἔστεισε μοιρολόι = ἤρχισε νὰ θρηνῇ)
 αὐτόθ. Συνών. ἀγριμοκυνηγός.

ἀγριμολογῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀγριμολόγος.

Θηρεύω αἰγάγρους : Ἄσμ.

κυνηγα καὶ λαγώνευγεν ὁ νεὸς κί ἀγριμολόγα
 (λαγώνευγεν = ἐθήρευε λαγούς).

ἀγριμονερό τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀγρίμι καὶ νερό.

Πηγή, ἐξ ἧς πίνουν οἱ αἰγαγροί.

ἀγριμόνια ἡ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀγριμονιά Λεξ.
 Κομ. Περίδ. Βυζ.

Τὸ Ἰταλ. *agrimonia*, ὁ ἐκ τοῦ Ἑλλην. ἀργεμώνη.
 Πβ. ESophocles Greek Lexic. (λ. ἀργεμώνη) καὶ
 ΓΧατζιδ. MNE 2,198 καὶ 200.

Τὸ φυτὸν ἀγριμόνιον τὸ Εὐπατόριον (*agrimonia*
Eupatoria) τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (*rosaceae*), τὸ
 Εὐπατόριον τοῦ Διοσκορ. (4,41). Πβ. ΠΓεννάδ. Συνών.
 ἀσπροζάκι, φονόχορτο.

ἀγριμότραγος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριμότραος Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀγρίμι καὶ τράγος.

Ἄγριος τράγος. Συνών. ἀγριότραγος.

ἀγριμούτσα ἡ, Κρήτ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἡ μεγάλη ἀκρίς. Ἰδ. ἀκρίδα.

